

Київський Політехнік

Заснована 21 квітня 1927 р.

№35-36
(3453-3454)

27 жовтня
2023 р.

Виходить
двічі на місяць

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМЕНІ ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО»

Перша група студентів КПІ успішно пройшла навчання за програмою національного спротиву

Завершилися п'ятиденні навчання першої групи студентів КПІ за програмою національного спротиву. Про те, як забезпечувалася їхня організація, розповів кореспонденту "Київського політехніка" проректор з адміністративної роботи КПІ ім. Ігоря Сікорського Вадим Кондратюк.

— Історія щодо участі в програмі національного спротиву розпочалася ще влітку. Тоді курсанти нашої військової кафедри на завершення навчання мали пройти військово-польові збори. Зазвичай такі збори проводилися на майданчиках військових частин. Однак нині ці майданчики використовуються за іншим призначенням. Тому ми звернулися до Київської міської військової адміністрації з проханням розглянути варіанти виконання спільніх програм з підготовки офіцерів запасу в інших місцях. Нам надали можливість проведення навчань на матеріальній базі, де тренуються військовослужбовці ЗСУ та різних силових структур. Це розміщені в Києві майданчики, створені за кошти наших міжнародних партнерів. На них у достатній мірі моделюються ситуації, що відбуваються в зоні бойових дій. Протягом місяця офіцери запасу пройшли підготовку й успішно склали присягу на вірність українському народові. Коли розпочалася інтенсивна робота з впровадження програми національного спротиву, ми мусили врахувати низку важливих чинників. По-перше, з початку нового навчального року ми залучили до навчання в очному режимі значну кількість студентів, а по-друге, у нас уже існує програма воєнно-патріотичного виховання молоді. І ми знову звернулись до КМВА з проханням надати нам можливість навчати і виховувати студентів з урахуванням як особливостей програми національного спротиву, так і названих чинників. Тобто провести навчання на базі тих самі майданчиків.

— Як формувалися групи студентів для навчання за програмою національного спротиву?

— Ми поширили через медіаресурси університету оголошення й на добровільній основі набрали 200 охочих. Враховуючи можливості Центру професійної підготовки Сил муніципальної безпеки КМДА/КМВА, ми направили на п'ятиденне навчання першу групу з 36 студентів. Уже комплектується друга група.

— А за якими навчальними модулями проводилися заняття?

— Нам запропонували приблизно 15 видів програм. З них після обговорення з керівниками студентських організацій ми відбрали найбільш цікаві. Назузв основні напрями навчань: основи

Перша група студентів КПІ, яка пройшла навчання за програмою національного спротиву

національного спротиву, бойова та тактико-спеціальна підготовка, інженерна підготовка (мінна безпека), організація та основні види озброєння військових формувань ЗСУ, психологічна підготовка, інтерактивний мультимедійний тир, комплексні тактико-спеціальні навчання.

За підсумками п'ятиденних навчань усі студенти отримали сертифікат, який засвідчує проходження ними курсу програми національного спротиву з метою набуття теоретичних знань та практичних навичок, необхідних для виконання завдань територіальної оборони України. Слід зазначити, що цей сертифікат підтверджує певну їхню підготовленість до участі в обороні країни.

— Варто було б, щоб за цією програмою пройшли підготовку якомога більше політехніків. У який спосіб їх залучатимуть до участі в ній?

— Будемо забезпечувати якнайширше інформування університетської спільноти про програму. КПІ медіа зробила сюжет про підсумки навчань, який запустили на всіх медіаресурсах, буде публікація в "Київському політехніку". Про можливості долучення до навчання активно інформують вихователі студмістечка, певну роль відіграє сам факт отримання сертифікатів.

— Чи будуть залучені до навчання й співробітники КПІ?

— Сьогодні ми займаємося комплексуванням студентських груп. У перспективі до навчання за програмою національного спротиву, швидше за все, буде залучено й охочих співробітників. Коли розпочнемо — офіційно повідомимо.

Своїми враженнями від заняття поділилися з "КП" кілька учасників програми.

Олексій Кобілінський (НН ІМЗ, 3-й курс): "Записався на навчання, бо вважаю, що пройшовши їх, буду краще підготовленим до тих ситуацій, які можуть трапитись в умовах нинішньої війни. Інструктори виявилися чудовими людьми, я почав дуже поважати їх після того, що вони розповіли й показали. Зросла моя повага до військових, які боронять нас у складі ЗСУ, розуміння того, як ім важко фізично і психологічно. Багато відкрив для себе нового стосовно тактичної медицини, спілкування з побратимами та ще чимало іншого. Без перебільшення вважаю, що таке навчання і підготовку повинен пройти кожний громадянин України".

Ніна Щур (НН ВПІ, 3-й курс): "Завжди хотіла пройти курс тактичної медицини, а тут отримала знання і досвід і з інших напрямів. Цікаво, що будучи свідомою, цікавлячись новинами, я певною мірою уявляла, що війна — це не-

легко. Але примірявши на себе амуніцію, тримаючи півдня зброю, відчуваєш, що про справжню війну насправді нічого не знаєш. Вважаю, що кожна цивільна людина має пройти мінімальний курс вишколу, щоб бути готовою до тієї ситуації, яка може виникнути. І навіть якщо не доведеться воювати, отримати уявлення про ту титанічну роботу, яку щодня виконують наші військові. І почата більше донатити, краще розуміти, через що проходять наші люди".

Анастасія Сторожук (ФММ, 2-й курс): "Ми навчилися бути командою, адже на підготовку прийшли люди, які раніше ніколи не спілкувалися. І відбулося це завдяки нашим інструкторам. Набула досвіду і певною мірою зrozуміла, як відбуваються воєнні дії. Таку інформацію і навички, яких здобула, я порадила б отримати не тільки однокурсникам чи ровесникам, а й усім громадянам нашої країни".

Владислав Штандюк (НН ІМЗ, 3-й курс): "Вважаю, що навички, яких я набув під час цього навчання, можуть знадобитись мені при виникненні якихось обставин, пов'язаних з війною. Вони допоможуть мені, якщо буде потрібно захищати нашу країну, врятувати життя собі або іншій людині. Я порадив би кожному громадянину України пройти навчання на таких курсах, випробувати себе".

Спілкувався Володимир Школьний

Wi-Fi для безпечної навчання і роботи

Сертифікат дарування обладнання Wi-Fi для забезпечення Інтернетом укриттів КПІ ім. Ігоря Сікорського 11 жовтня вручили керівництву університету представники компанії "Huawei Ukraine" та Благодійного фонду "Фонд освітніх ініціатив".

Телекомуникаційне обладнання загальною вартістю 220 тисяч гривень передане київським політехнікам у межах проекту "Wi-Fi в укриттях", який є результатом об'єднаних зусиль наукових, освітніх і бізнесових спільнот, і спрямований на зміцнення інфраструктури української вищої освіти у воєнний час. Отож навколо цієї ініціативи згуртувалися Міністерство освіти і науки України, Міністерство цифрової трансформації України, Фонд освітніх ініціатив, представники відповідального бізнесу та, власне, самі заклади освіти.

Про точне число отримувачів допомоги розповів учасник церемонії передачі сертифіката на роутери та інше устаткування голова правління "Фонду освітніх ініціатив" Антон Дзюба: "Завдяки компанії "Huawei Ukraine" до цього проекту приєдналися 27 закладів освіти, причому 22 з них – це заклади вищої освіти". До речі, за його словами, мож-

Телекомуникаційне обладнання передане КПІ компанією "Huawei Ukraine"

Зліва направо: А. Дзюба, Тоні Цао, А. Мельниченко, П. Кучернік

ливість облаштувати Wi-Fi-обладнанням українські виші з'явилася завдяки саме "Huawei Ukraine", оскільки проект "Wi-Fi в укриттях" стосувався спочатку лише середніх шкіл.

Варто додати, що на переконання Антона Дзюби, вільний доступ до мережі в укриттях відіграє й психологічно-терапевтичну роль, адже можливість стежити за подіями і залишатися на зв'язку навіть під час тривоги заспокоює людину.

Урочистий передачі останньої частини з призначеною університету обладнання (більшу частину його було передано раніше і до 11 жовтня вже встановлено в укриттях) і сертифіката дарування передувала розмова про співпрацю КПІ та "Huawei Ukraine" та її подальші перспективи. У планах компанії, зокрема, створення в університеті нової навчально-наукової лабораторії.

"Ми передали обладнання, яке допоможе студентам безпечно навчатися й займатися дослідженнями під час повітряних загроз і обстрілів. Крім того, ми представили

проект заснування спільно з КПІ нової лабораторії з відновлюваної енергетики, для якої ми надамо необхідне обладнання", – підбив підсумки зустрічі під час розмови з представниками університетських медіа заступник директора компанії "Huawei Ukraine" Тоні Цао.

"Ми поступово встановлюємо нині такі точки в різних корпусах, але, також, і кожне без винятку наше укриття буде обладнано доступом до Інтернету, – пояснив проректор з навчальної роботи Анатолій Мельниченко. – Варто додати, що ми вже маємо досвід встановлення в університеті телекомуникаційного обладнання, переданого компанією "Huawei Ukraine", і це не лише Wi-Fi-точки, але й комутатори, що дозво-

ляють забезпечувати доступ до високошвидкісного Інтернету. Ними ми обладнували і наші Пункти незламності й робитимемо це далі. Тобто, маємо дуже гарну допомогу, щоби забезпечувати неперервний навчальний процес і, особливо, надавати доступ до безпровідового Інтернету під час навчання в укриттях у режимах офлайн і онлайн". Він також трохи докладніше розповів про лабораторію, яку планується відкрити в університеті: "Компанія "Huawei" зирається реалізувати в КПІ ще один проект. Це – надання обладнання для облаштування нової лабораторії на факультеті електроенерготехніки та автоматики. Вона близьчим часом має бути забезпечена устаткуванням, яке дозволить реалізовувати проекти в галузі відновлюваної енергетики і навчати студентів. Це буде унікальна лабораторія. І я дуже сподіваюся, що завдяки використанню такого устаткування ми зможемо обійтися лідерські позиції у підготовці студентів для цієї галузі".

Дмитро Стефанович

Інтернаціоналізація триває: про участь КПІ у виставці-конференції "EAIE 2023"

26-29 вересня 2023 року в Роттердамі (Нідерланди) відбулася 33-та щорічна виставка-конференція Європейської асоціації з міжнародної освіти European Association on International Education "EAIE 2023". Участь у ній взяли понад 6700 менеджерів освіти з більше ніж 100 країн.

EAIE як європейський осередок знань, експертизи і співпраці у сфері інтернаціоналізації вищої освіти створена для розвитку можливостей інтернаціоналізації у секторі міжнародної вищої освіти, а також для обміну кращими практиками і досвідом, найактуальнішими ідеями та організації різноманітних тренінгів, корисних для інтернаціоналізації за кладів вищої освіти різних країн. Щороку организатори обирають для заходу одне з міст Європи, і цього року їх вибір зупинився на Роттердамі (Нідерланди), а місцем проведення став відомий Роттердам Агой (конференц-центр і багатофункціональна крита арена). Враховуючи масштабність заходу, учасники могли знайти партнерів, спланувати зустрічі, переглядати події в режимі онлайн за допомогою спеціальної віртуальної платформи

Україна, стенд якої містився в самому центрі виставкового павільйону, була у фокусі уваги конференції. До складу потужної делегації плеяди українських університетів увійшов і КПІ ім. Ігоря Сікорського, який представляла начальниця відділу академічної мобільності КПІ Ольга Демиденко. Участь відбувалася в межах реалізації локального проекту "KPI International", реалізованого в рамках дворічного тренінгового курсу "Менеджмент інтернаціоналізації та українсько-німецького співробітництва", фінансованого Німеччиною службою академічних обмінів (DAAD). Директор Центру міжнародної освіти університету Сергій Маулік брав участь у режимі онлайн. З ними поспілкувався кореспондент "Київського політехніка".

Ольга Демиденко: Виставка-конференція EAIE – це неймовірна і незадубтна подія, яка надає можливості не лише відкрити нові обрії співпраці з чинними партнерами з різних країн світу, істотно розширити партнерську базу, але й отримати нові знання у сфері інтернаціоналізації вищої освіти. Водночас наша команда з більше ніж 30 університетів мала однотайну спільну мету, на реалізацію якої ми спрямовували максимум зусиль, – привернути увагу до нашої країни, до жахливої війни, яка впливає на наше життя, до тих викликів, які щодня долають українські університети. Тому поруч зі стендом України розташувався стенд українсько-канадського проекту "Unissued Diplomas" (<https://www.unissueddiplomas.org>), присвячений вшануванню пам'яті студентів, які загинули під час нинішньої війни та не завершивши навчання. Наша команда вважала дуже важ-

ливим донести до світу інформацію про те, що відбувається у нас з освітою, що відбувається з нашими студентами, які життєві виклики їм доводиться долати для того, щоб отримати диплом, на відміну від тих студентів, які можуть находитися в мирному середовищі.

Я б назвала виставку всесвітньою подією, спрямованою на налагодження активної, відкритої дружньої співпраці для того, щоб університети вийшли на рівень справжнього багатовимірного співробітництва у питаннях освіти, інноваційних технологій, підготовки кадрів. Під час заходу кожний представник команди університетів популяризував свій університет і налагоджував партнерську взаємодію за вимірами інтернаціоналізації, які найбільш актуальні для кожного з університетів. Саме цьому була присвячена левова частина нашої роботи. Організаторами конференції була запланована низка сесій, присвячених певним тематикам. Для прикладу назустрічка: поєднання інклузії та інтернаціоналізації, ефективні сценарії впровадження інтернаціоналізації, оптимізація міжнародної кредитної мобільності та процесів визнання. Спільно з Сергієм Мауліком ми налагоджували мережу нових контактів за ключовими напрямами інтернаціоналізації КПІ, зокрема у сфері академічної мобільності та набору на навчання студентів з інших країн. Було проведено низку зустрічей з представниками партнерських зарубіжних ЗВО та організацій.

Сергій Маулік: Основний фокус цієї виставки – це питання інтернаціоналізації вищої освіти. Фахівці з найму і пошуку нових або поліпшення існуючих методів застосуванням іноземних студентів на навчання в університетах обговорювали, що вдалося здійснити за минулий рік, які плани на майбутнє, ділилися практичним досвідом. Завдяки проведенню Ольгою Павлівною роботі безпосередньо на виставці у нас ще на місяць залишився доступ до контактів учасників цієї події через внутрішній портал конференції. Я відпрацював усіх учасників, а їх було приблизно 6700 і представляли вони понад 100 країн. Відібрани ті, які цікаві нашому університету з точки зору розширення співробітництва саме у сфері міжнародної освіти. Відбувається активне листування з питань потенційної співпраці у сфері застосування іноземних студентів до навчання в нашому університеті. Вважаю, що результатом участі КПІ у виставці будуть певні практичні напрацювання по тих контактах, які з'явилися після заходу у Роттердамі.

Ольга Демиденко: Ми активно розширюємо базу партнерів у сфері академічної мобільності за допомогою контактів, напрацюваних під час конференції. Оскільки акаде-

Ольга Демиденко біля стенду України на виставці "EAIE 2023" в Роттердамі

мічна мобільність є важливим підґрунтам для організації співпраці науковців і освітян з різних країн, а також спільної підготовки масштабніших проектів, звертаємо увагу на пошук можливостей, важливих для інтернаціоналізації всіх вимірів діяльності університету. EAIE стала важливим кроком у цьому напрямку. Про результати конференції та їхню вагомість для освіти і науки України учасники виставки-конференції розповіли вже після повернення додому. 11 жовтня на вебінарі, організованому Національним Еразмус+ Офісом України "EAIE 2023 Follow-Up Webinar for Ukrainian HEI "Boost Your Network and Share Your Internationalisation Experience at the EAIE conference". Завдяки участі в таких заходах, як EAIE, ми не лише сприяємо розвитку міжнародного співробітництва нашої альма-матер, шукаємо можливості для всеобщої інтернаціоналізації освітніх програм і налагодження міжнародної співпраці професіоналів, яких ми навчаемо в університетах, але й знову і знову привертаємо увагу світу до України, нагадуємо, що страшна війна триває і ми, українці, стоїмо на захисті людських цінностей.

Спілкувався Володимир Школьний

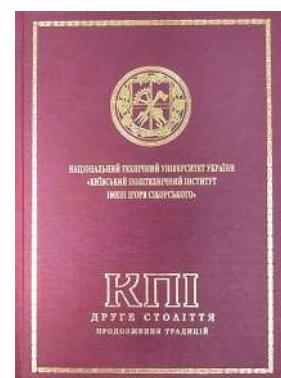
ДО 125-РІЧЧЯ КПІ

Наша газета вже писала про книгу "КПІ. Друге століття. Продовження традицій", що йшло видано до 125-річного ювілею Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського". За дизайном і концепцією це продовження видання, створеного до сторіччя університету: розлогий нарис про заснування та розвиток університету, що охоплює весь період його існування – від задуму щодо його створення і аж до початку нового тисячоліття, матеріали про сучасний стан університету і про ті зміни, які відбулися за останні 25 років, докладна розповідь про його освітньо-наукову діяльність, і, певна річ, про всі навчально-наукові інститути, факультети та інші підрозділи. При цьому розповідь про історію та сьогодення КПІ подано через переосмислення минулого та в їхньому взаємозв'язку з сучасністю.

Книга вийшла в університетському видавництві "Політехніка" і, зважаючи на її формат, величезну кількість ілюстративного матеріалу та деякі незвичні для нашої поліграфічної галузі новації (передусім розміщення на її сторінках QR-кодів, що відсилають допитливого читача до першоджерел), підготовка її до друку була справою вельми непростою. Недарма ж заступник головного редактора видання, голова Вченої ради КПІ академік НАН України Михайло Юхимович Ільченко зауважив пізніше, що книга стала "візитівкою нашого університету, наочною демонстрацією того, що може зробити колектив видавництва "Політехніка" – це його найкраща реклама".

За великим масивом нової інформації, яка міститься у книзі, – значна робота авторського колективу та працівників університету, які допомагали в підготовці видання. Іх було дуже багато: як розповів, презентуючи сигнальний примірник книги на засіданні ректорату Михайло Ільченко, наповнення змістової її частини забезпечила велика кількість співробітників нашого університету, а допомагало в реалізації цього проекту ще понад 80 людей, які працюють у різних його підрозділах. До речі, слова вдячності авторам і кожному з помічників у підготовці цього ошатного тому із зазначенням їхніх прізвищ вміщено на завершальних його сторінках.

Уся робота проходила в дуже непростих і незвичних обставинах, бо основна її частина припала на час початку

повномасштабної війни, що її розв'язала росія проти нашої країни. Отож автори, упорядники, редактори та поліграфісти працювали в умовах періодичних відключень світла і під акомпанемент регулярних сигналів повітряної тривоги, а інколи – і під звуки не дуже далеких вибухів.

Про це говорили ті, хто доклав найбільше зусиль для того, щоб це видання побачило світ, зібравшись для привітання Михайла Ільченка у день його народження.

"Я завжди бажала зробити, чи, радше, допомогти зробити книгу "на багато років", яка була б ко-

риєю і наступним поколінням. Михайло Юхимович – неймовірна людина, з якою легко працювати, легко вирішувати проблеми, яка легко йде на контакт. Коли це легко – все рухається в правильному руслі. Завдяки цьому ми таки зробили книгу, – гадувала напружени часи роботи над виданням директорка видавництва "Політехніка" Світлана Зігуля. – Відбувалася якесь магія, і ми зробили її наперекір усому – усім цим прильтом, відключенням електроенергії. Ми обов'язково збиралися щоп'ятниці, щоб обговорити наші справи і визначити завдання на наступний тиждень. І тепер, скажу чесно, мені цих п'ятниць не вистачає, якось пусто стало. Вони були наповнені важливим змістом".

"Це була дійсно творча праця: щось у структурі та тексті книги змінювалося, додавалося, дещо доводилося навіть переверстувати, – поділився враженнями від роботи Віталій Татарчук. – Дійсно, весь час дошкуляли відключення світла, але завдяки потужній зарядній станції в кабінеті Михайла Юхимовича ми продовжували робити свою справу. Зізнаюся відверто: до мене впевненість у тому, що ми її таки здолаємо, прийшла приблизно в січні, коли ми завершили першу велику частину книги. Я думав, що осібисто моя місія на цьому закінчилася, але ні, ми пішли далі.

Заступник головного редактора книги М. Ільченко та його помічники у її підготовці та виданні: Т. Куликова, В. Татарчук, С. Зігуля, Н. Мурашова

І далі, по ходу праці, довелося уточнювати і доповнювати зміст розділів, перевіряти багато моментів тощо. У такому темпі я ніколи раніше не працював – і то був безцінний досвід. І ще одне: за такої кількості авторів потрібно було правильно організувати роботу, що й робив Михайло Юхимович, і скільки доводилося узгоджувати, телефонувати, нагадувати, навіть вимагати ретельної підготовки і вчасного подання матеріалів! А ще я завжди казав, що історія КПІ є дуже багатогранною, багатокольоровою, багатоаспектою. Звичайно, ми зробили велику справу, але ще багато чого ми не змогли сказати, бо були обмежені часом і визначенням обсягом. Тому, сподіваюся, ми на цьому не зупинимося".

І таки не зупинимося – "творчі п'ятниці" в кабінеті Михайла Ільченка нещодавно відновилися: у зв'язку з тим, що перший тираж книги "КПІ. Друге століття. Продовження традицій" був доволі обмеженим, а кількість охочих її придбати зростає, було ухвалено рішення готувати друге, доповнене її видання. Отож робота триває...

Дмитро Стефанович

КОНКУРСИ

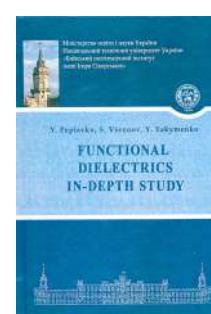
Переможці конкурсу на кращий підручник, монографію, навчальний посібник: тематика і автори

Цьогорічний університетський конкурс на кращий підручник, монографію, навчальний посібник виявився напрочуд потужним. І хоча на нього було подано не дуже багато, як для КПІ, видань (усього 13), визначити кращі з них виявилося для журі доволі непростим завданням. Здавалося, повномасштабна війна мобілізувала авторів на поглиблений роботу за своїми напрямами. І, напевно, так і було, адже науково-технічні напрацювання та іновації за кожним з цих напрямів спрямовані на поліпшення технологій, що є важливими, в тому числі, й для виробництва вкрай потрібних сьогодні засобів оборони та безпеки держави. А також, звісно, на сучасну підготовку фахівців для відповідних галузей.

Отож за рішенням Вченої ради **першу премію** присуджено авторам двох навчальних посібників і двох монографій за загальну тематикою "Функціональні діелектрики в електроніці" професору кафедри мікроелектроніки ФЕЛ, д.т.н., академіку НАН України Ю.І.Якименку, професору кафедри мікроелектроніки ФЕЛ д.т.н. Ю.М.Поплавку, професору кафедри прикладної фізики ННФП д.т.н. С.О.Воронову.

Особливістю цих видань є органічне поєднання останніх досягнень науки і техніки в галузі сучасного матеріалознавства та професійного термінологічного англомовного апарату, що забезпечує ефективні наукові комунікації на світовому рівні, а отже є інноваційним інструментом запровадження якісної вищої освіти (бакалаврів, магістрів, докторів філософії).

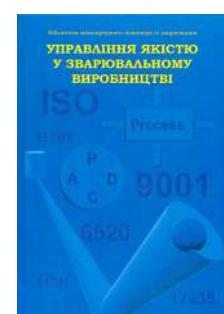
Для цього автори використали останні англомовні дослідження у сфері функціональних діелектриків. Оскільки видання пропонують навчальні матеріали, по-кликані відрізни та усталені наукові дані від інших наукових ідей, що тільки розвиваються, в них спочатку подано відомі дані, а тоді на їхній базі приділено нові ідеї та факти. З цією ж метою приділено увагу історії електроніки як науково-технічного напряму, а також основним положенням фізичного матеріалознавства, які забезпечують для здобувачів вищої освіти введення в обрану ними спеціальністю. Отож у монографіях і навчальних посібниках розглядаються фізичні основи та практичне застосування функціональних діелектриків та напівпро-

відників. Розглянуто сучасні теорії, наведено експериментальні дані, а також специфікації основних матеріалів, що необхідні для практичного застосування. Взято до уваги результати сучасних досліджень у галузі мікроелектроніки та нанофізики. Як монографії, так і навчальні посібники засновані на базаторічному досвіду авторів у викладанні курсів фізичного матеріалознавства, фізики твердого тіла та фізики діелектриків, призначених для здобувачів вищої освіти в галузях "Прикладна фізика" та "Мікроелектроніка".

Другу премію отримали автори підручника "Управління якістю у зварювальному виробництві" ("Quality Management in Welded Fabrication"): професор кафедри зварювального виробництва ННІМЗ ім. Е.О.Патона д.т.н. С.К.Фомічов, доцент кафедри зварювального виробництва ННІМЗ ім. Е.О.Патона к.т.н. І.О.Скачков, доцентка кафедри зварювального виробництва ННІМЗ ім. Е.О.Патона к.т.н. Є.П.Чвертко, доцент кафедри зварювального виробництва ННІМЗ ім. Е.О.Патона к.т.н. С.М.Мінаков та виконавчий директор Centauri Business Group А.В.Банін.

Цей підручник повністю відповідає Програмі Міжнародного інституту зварювання і Європейської асоціації зварювання "PW Guideline for International Welding Engineers, Technologists, Specialists and Practitioners. Minimum Requirements for the Education,

результатів") і спрощено мову навдання матеріалу. Понад те, експерти видавництва "Springer" визнали інформацію, наведену в підручнику, унікальною, і ухвалили рішення долучити його до нової серії книг "Transactions on Intelligent Welding Manufacturing" ("Перехід до розумного зварювального виробництва").

Третя премія – у членів авторського колективу, який створив комплекс трьох монографій: "Ультразвукові кавітаційні технології. Знезарядження та фільтрування", "Ультразвукові технології. Знезарядження та фільтрування" та "Монографія".

доцент, директор ННММІ к.т.н. І.А.Гришко та доцентка, завідувачка кафедри харчових технологій та мікробіології факультету технології виробництва і переробки продукції тваринництва та ветеринарії Вінницького національного аграрного університету д.т.н. І.М.Берник.

Монографії присвячено підвищенню якості та продуктивності технологічних процесів, де використовуються рідини. В них досліджено вплив ультразвукової кавітації на параметри технологічних процесів ультразвукового безреагентного знезарядження рідин, ультразвукового дрібнодисперсного розпилення рідин у складі мехатронних систем зрошування та штучного микроклімату, ультразвукового розпилення розплавлених металів з метою отримання дрібнодисперсних металевих порошків, ультразвукового кавітаційного фільтрування рідин, отримання стійких емульсій за рахунок кавітаційного перемішування на молекулярному рівні та ультразвукового кавітаційного екстрагування. Вперше складено рівняння балансу енергії процесу ультразвукового розпилення в тонкому шарі з урахуванням низки виявленіх важливих енергетичних складників, проаналізовано вплив конкретних енергетичних складників на характеристики рідинного дрібнодисперсного аерозолю, що дозволили запропонувати методи підвищення ефективності процесу ультразвукового розпилення в тонкому шарі та з'ясувати межі припустимої зміни реологічних характеристик рідин, які досить розшилювати в такий спосіб. І також уперше автори запропонували інженерну методику, що дозволяє розраховувати акустичні розміри складових диспергатора, засвоюючи акустичною схемою, застосованими матеріалами, типом п'езокераміки, дисперсністю аерозолю.

За матеріалами НДЧ і Вченої ради

Набув чинності закон про відновлення е-декларування

11 жовтня в газеті "Голос України" було офіційно опубліковано Закон № 3384-IX "Про внесення змін до деяких законів України про визначення порядку подання декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, в умовах в осеніного стану".

Документ набув чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім підпункту 9 пункту 1 розділу 1, який набуває чинності через один рік з дня опублікування Закону.

Основну увагу необхідно приділити таким аспектам нового закону.

Передусім слід зауважити, що частину першу статті 1 після абзацу восьмого доповнено абзацом, який дає чітке визначення, що таке посадова особа юридичної особи публічного права: "посадова особа юридичної особи публічного права – голова та член наглядової ради, ради директорів, виконавчого органу, комісії з припинення (комісії з реорганізації, ліквідаційної комісії), ліквідатор, керівник, заступник керівника, головний бухгалтер, корпоративний секретар такої юридичної особи публічного права, а також особа, яка здійснює повноваження одноосібного виконавчого органу, та її заступники, голова та члени іншого органу управління юридичної особи (крім консультивативного), якщо утворення такого органу передбачено законом або статутом юридичної особи публічного права".

Варто підкреслити, що такі посадові особи не є суб'єктами декларування, але на них поширяються всі вимоги антикорупційного законодавства.

Для закладів вищої освіти суб'єктами декларування залишаються ректор та проректори.

Декларування за 2021 рік повинно бути здійснено до 31 січня 2024, декларування за 2022 рік – до 31 січня 2024, а декларування за 2023 рік – до 31 березня 2024.

Повідомлення про суттєві зміни у майновому стані та про відкриття валютного рахунку за період з 24.02.2022 по 12.10.2023 до реєстру декларацій не вносяться та не подаються.

Після 12 жовтня 2023 року повідомлення про суттєві зміни у майновому стані подаються протягом 10 діб з моменту виникнення таких змін (суттєві зміни – придбання майна або здійснення видатку на суму, яка перевищує 50 прожиткових мінімумів, встановлених для працездатних осіб на 2 січня відповідного року). Зазначена інформація вноситься до Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (далі – реєстр декларацій).

Повідомлення про відкриття валютного рахунку після 12 жовтня 2023 року відбувається протягом 20 діб з моменту відкриття рахунку.

Внесення виправлень і змін до вже поданих раніше декларацій (декларацій, які були подані з 24.02.2022 до цього часу), у разі потреби, подаються протягом 14 діб з моменту набуття чинності законом, тобто до 25.10.2023. Виправлення можуть бути внесені після письмового звернення до НАЗК у період з 12.10.2023 по 25.10.2023.

Для публічного огляду реєстр декларацій буде відкрито через 60 діб після набуття чинності законом, тобто 12 грудня 2023 року.

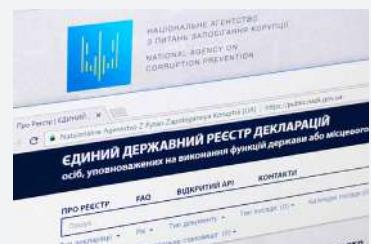
Поновлюється повна перевірка декларацій та моніторинг способу життя. Змінено порядок проведення перевірки декларацій. Застосовано логічно-арифметичний контроль: інформація всередині декларації порівнюється з інформацією у деклараціях за минулі періоди та з інформацією електронних реєстрів (протягом року буде відбуватися перенесення інформації з електронних реєстрів до відповідних розділів електронної декларації). Відповідно до розроблених алгоритмів логічно-арифметичного контролю буде визначатися рейтинг ризику. Черговість подальшої повної перевірки декларацій проводиметься відповідно до рейтингу ризику.

Станом на сьогодні до реєстру декларацій потрапляє понад 3 млн декларацій. Всі документи у реєстрі декларацій зберігаються протягом 5 років. За необхідності можна звернутися до НАЗК про вилучення декларацій з реєстру декларацій, але після спливання зазначеного строку та закінчення виконання функцій держави та місцевого самоврядування.

Доопрацьовується частина декларації щодо членів сім'ї. У майбутньому інформація щодо членів сім'ї потраплятиме до декларації із застосунком "Дія".

Відновлено спецперевірки декларацій для осіб, які претендують на зайняття посад, які передбачають зайняття відповідального або особливо відповідального становища, та посад з підвищеним корупційним ризиком.

Яна Цимбаленко, уповноважена особа з питань запобігання та виявлення корупції в КПІ

АДРЕСИ УСПІХУ

Молоді вчені ФЕЛ: постійне навчання та відкритість до нового

Наукова діяльність – інтелектуальна творча діяльність, спрямована на одержання нових знань та (або) пошук шляхів їх застосування, основними видами якої є фундаментальні та прикладні наукові дослідження. (Із Закону України "Про наукову і науково-технічну діяльність")

Цього року КПІ ім. Ігоря Сікорського отримав найбільше з-поміж усіх ЗВО України держзамовлення на підготовку фахівців. Університет є популярним та привабливим для студентів, адже тут вчені різних поколінь окрім основної викладацької діяльності проводять активну науково-дослідну роботу, результати якої впроваджують у навчальний процес, здійснюють керівництво науковою роботою здобувачів вищої освіти, публікують результати своїх робіт у провідних вітчизняних та закордонних наукових часописах, монографіях, новаторських підручниках. Цілком закономірно, що наслідувати наставників, студенти беруть участь у студентських наукових та інженерних гуртках, наукових дослідженнях кафедр. Результати такої діяльності застосовують у дипломних роботах, представляють на Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт, Фестивалі інноваційних проектів "Sikorsky Challenge" та інших. З часом стають до праці поряд зі старшими колегами та продовжують їх науковий пошук.

За прикладами далеко ходити не треба. Навесні цього року кафедру електронних пристрій та систем ФЕЛ очолив молодий доктор наук Євген Вербицький. Як і більшість молодих очільників кафедр, він є вихованцем Київської політехніки. У 2007 році з відзнакою закінчив КПІ за спеціальністю "Промислова електроніка", а вже з 2011 р. почав працювати на посаді асистента кафедри промислової електроніки і електронних пристріїв та пристрій та утворення нової кафедри – кафедри електронних пристрій та систем, де він продовжив свою педагогічну і наукову діяльність.

Енергійний, амбітний, він сміливо прағне нового – знань, досліджень, візняння. Тож занурився у роботу і наступні роки провів за робочим столом та випробувальним стендом. Отримані наукові результати дозволили молодому вченому написати докторську дисертацію та захистити її у 2021 р. І вже наступного року обійтися посаду професора. Із квітня 2023 р. Євген Вербицький працює на посаді завідувача кафедри електронних пристрій та систем (ЕПС). До того ж він став переможцем університетського конкурсу "Молодий викладач-дослідник 2022".

Над чим же прағне дослідник? Ще під час навчання він зацікавився науковими дослідженнями та вивченням електромагнітних процесів у напівпровідникових перетворювачах електроенергії. Коли став науково-педагогічним працівником, зосередився на вивченні топології перетворювачів для відновлюваних джерел енергії, електроприводів двигунів, зарядних пристрій та синтезу законів керування для них. Наукові результати за цими напрямами висвітлені у понад 60 фахових публікаціях, 7 патентах, 2 монографіях, що отримані в результаті виконання наукових проєктів з державним фінансуванням та у співпраці з колегами-науковцями з Естонії, Німеччини, Польщі у рамках програм міжнародного стажування та співробітництва. Між іншим, у 2019 р. за роботу "Високоекспективні системи розосереджені генерації в міському електротранспорті", виконану у співавторстві з Катериною Клен, Дмитром Миколайцем та Віталієм Павлюченком, науковець став лауреатом премії Президента України для молодих учених.

Варто зазначити, що викладацька діяльність Євгена Вербицького тісно пов'язана з його науковими інтересами. Під час викладання дисциплін "Теорія поля", "Електронні системи керування і регулювання", "Компоненти електронних систем керування" він намагається подавати матеріал у зрозумілій та наочній формі, заохочувати студентів до саморозвитку та реалізації власних наукових ідей.

Зауважимо, одним із важливих пріоритетів Євгена Вербицького, як і колективу кафедри електронних пристрій та систем, є підготовка конкурентоспроможних, компетентних та професійно зрилих фахівців. Для цього оновлюють обладнання та відкривають нові лабораторії, проводять наукові семінари та конференції, студентів залучають до участі в національних та міжнародних конкурсах, вони проходять стажування в іноземних вишах.

Серед молодих науковців кафедри своєю активністю відрізняється доцент Катерина Клен, яка досліджує стохастичні процеси в системах відновлюваної енергетики. У її доробку понад 40 публікацій, 4 монографії, один патент та активна участі у вітчизняних і закордонних конференціях. Нині Катерина навчається в докторантурі й готується до захисту дисертації.

Вагомі наукові здобутки мають також аспіранти кафедри. Зокрема, Микола Лук'янов, аспірант 4-го курсу, досліджує розосереджені системи електротранспорту на основі сонячних панелей з функцією балансування потужності, прағе разом з польськими науковцями з Гданської політехніки, де нині перебуває на стажуванні. У доробку Миколи є статті, опубліковані у провідних міжнародних журналах першого квартиля Q1, участь у провідних міжнародних конференціях та цінний досвід співпраці з європейськими колегами.

Студент магістратури Антон Манжелій проводить дослідження гібридних систем накопичення енергії для електротранспорту. Його напрацювання оприлюднені у фахових виданнях та апробовані на конференціях. Вдала презентація власних результатів дала можливість студенту виграти спеціальний приз на міжнародному конкурсі "Інженерія мікроелектронних систем – SERGIU RADAUTAN", що проходив у Технічному університеті Молдови.

До молодіжного колективу науковців долучився Йован Загорулько, нині студент 4-го курсу. Він дійсно вражає

Євген Вербицький

Колектив кафедри електронних пристрій та систем ФЕЛ

своєю активністю та креативністю, навчання в університеті успішно поєднує з участю в міжнародних та вітчизняних конкурсах, стартапах і хакатонах, де не залишається без нагород. Серед його останніх здобутків варто відзначити отримання гранту на XI фестивалі "Sikorsky Challenge" за проект "Інноваційна трансформація України" та перемогу в конкурсі стипендіальної програми "Завтра.UA" з проектом "Creativity Valley – платформа технологічної креативності студентства". Головне, що Йован, набуваючи досвіду наукової та інноваційної діяльності, постійно бере участь в організації університетських просвітницьких заходів: "KPI School of creativity", "Техно Арт КПІ", "Техно Україна", "SmaRTF", "KPI Upgrade Hackathone" та щедро ділиться набутками з колегами та усіма, кому цікаві винаходи і розробки.

"Не лише Микола, Антон та Йован заслуговують на повагу і підтримку, – говорить Євген Вербицький. – Серед вихованців кафедри багато здібних і талановитих студентів, які в майбутньому стануть професіоналами своєї справи. Головне – бути амбітними та послідовними у досягненні своєї мети, відкритими до нових знань, розуміти необхідність і важливість постійного самовдосконалення та навчання".

Надія Ліберт

ІННОВАТОРИ

Численні наукові школи Київської політехніки – творчі колективи, які працюють над розв'язанням довгострокових завдань за пріоритетними напрямами національної світової науки та спрямовані на формування поколінь професійної, наукової та інженерної еліти, – відомі в Україні та за кордоном.

Владислав та Віктор Вітвицькі

Зокрема, на кафедрі хімічного, полімерного та силікатного машинобудування ІХФ успішно реалізуються наукові проекти з переробки полімерів і полімерних композиційних матеріалів, що з результатом багаторічної роботи в галузі математичного моделювання екструзійних процесів та обладнання, започаткованої д.т.н., професором Л.Б. Радченком (1942-2008), д.т.н., професором О.С. Сахаровим і продовженої професорами І.О. Мікульонком, В.І. Сівецьким, доц. О.Л. Сокольським та молодими науковцями.

"Складно знайти галузь економіки, – розповідає завідувач кафедри хімічного, полімерного та силікатного машинобудування (ХПСМ) доц. О.Л. Сокольський, – де б не використовувалися композитні матеріали: їх потребують авіація і космонавтика, машинобудування, будівництво, важка та легка промисловості тощо. Для виробництва як переробки термопластичних полімерів і композиційних матеріалів застосовують, як правило, одночвер'яні екструдери. Полімерна сировина подається в машину, стискається, розплавляється, переміщується з різними домішками до однорідного стану робочим органом спеціальної форми – чвер'яком, і лише потім її можна надавати потрібної форми.

ми. Конструкція екструдера має забезпечувати, з одного боку, якість переробки й відповідність виробу заданим характеристикам, а з іншого – бути оптимальною за вартістю".

Серед молодих науковців, хто працює за цією тематикою, – асистент кафедри ХПСМ Віктор Вітвицький. Він досліджує процеси й обладнання в галузі полімерного машинобудування, зокрема виробництво полімерних виробів у чвер'ячих екструдерах, шляхом проведення й систематизації результатів як натурних експериментів, так і комп'ютерного моделювання процесу екструзії.

"Дослідження і розробки за участю В.Вітвицького дозволяють покращити стабільність роботи і продуктивність екструдера на початковій стадії його роботи, коли полімер перебуває ще у вигляді окремих твердих частинок, – інформує далі завідувач кафедри. – Зазвичай такий матеріал розглядався суцільною масою, що вносило неточності. Завдяки сучасним комп'ютерним методам і підходу, запропонованому молодим дослідником, всі частинки тепер розглядаються окремо у своїй оцифрованій формі, яка може бути досить різноманітною. Від цього залежить взаємодія, тертя між частинками й робочими органами машини. Врахування цих ефектів дозволяє точніше підібрати раціональні конструкції та режими перероблення на комп'ютері ще до виготовлення машини. А це в по дальшому позитивно впливає на всі наступні стадії, якість виробу та продуктивність машини в цілому".

Зазначимо, Віктор Вітвицький – не новачок у спільноті кіївських політехніків. Завдяки працьовитості й наполегливості він послідовно долав сходинки професійного та творчого становлення: вступив до КПІ у 2010-му, в 2014-му з відзнакою закінчив бакалаврат, у 2016-му – магістратуру (з відзнакою), потім – навчання в аспірантурі й успішний захист дисертації PhD у 2020 році. Вarto додати, його успіхи в навчальній та науковій діяльності були відзначенні стипендією Президента України (тричі: в 2014-2016 рр.!), стипендією депутата Д.Й. Андрієвського в 2014 р., академічною стипендією М.С. Грушевського в 2017 р., стипендією Кабінету Міністрів України для аспірантів у 2019 році. Також його було удостоєно Премії Кіївського міського голови в 2015 та 2018 рр.

Як згадує молодий вченій, наукою він почав цікавитися ще на другому курсі, тоді ж були опубліковані перші тези до конференції та отримано перший патент. На даний момент у його доробку 135 наукових праць у співавторстві, з них 38 патентів України на корисні моделі, 2 заявики на корисні моделі, 79 тез доповідей на всеукраїнських і міжнародних науково-технічних конференціях, 15 статей, одна монографія та 2 методичних посібники. Гарний приклад для наслідування!

Із вересня 2020 року В.Вітвицький працює асистентом на кафедрі ХПСМ та залишає студентів до наукової роботи. Зокрема, при проведенні лабораторних робіт вони користуються методикою, розробленою ним, та установкою, що була сконструйована під час написання дисертації. Тож цілком закономірно, що до більшості досліджень, а в результаті – й до підготовки наукових публікацій долучаються його підопічні. Зокрема, й брат Владислав, який цього року успішно закінчив бакалаврат на кафедрі ХПСМ. Він в усьому намагається не відставати від старшого: виявив себе здібним і старанним студентом, за час навчання і роботи над дипломом став співавтором 31 публікації, зокрема 19 патентів України на корисні моделі та 12 тез доповідей на всеукраїнських і міжнародних науково-технічних конференціях. У 2022-2023 рр. двічі був удостоєний стипендії Президента.

"На нашій кафедрі стало доброю традицією висувати кращих студентів, аспірантів і молодих співробітників на іменні стипендії та премії різних рівнів, а головне – їх отримувати. Зацікавленість молоді в наукових дослідженнях за тематикою кафедри завжди підтримується і розвивається старшими викладачами і керівництвом, перетворюючись на наукові роботи, патенти та публікації", – говорить О.Л. Сокольський. Наче на підтвердження його слів надійшла інформація, що молодих дослідників кафедри ХПСМ Віктора Вітвицького та Владислава Вітвицького нагороджено Премією Кіївського міського голови за особливі досягнення молоді у розбудові столиці України – міста-героя Києва в 2023 році в номінації "Наукові досягнення". Погодиться, це закономірний результат і підґрунтя для майбутніх звершень.

Успішний експериментатор Віктор Вітвицький добре розуміє, що лише спільною працею можна досягти наукових вершин. Тому не забуває дякувати за навчання, допомогу та підтримку своїм викладачам, а тепер уже колегам – колективу кафедри ХПСМ, зокрема д.т.н. О.Л. Сокольському і д.т.н. А.Я. Карвацькому. "Окрема подяка моєму керівникові – д.т.н. І.О. Мікульонку за постійну підтримку в усіх починаннях. А за те, що я в принципі потрапив у КПІ, з чого і почався мій шлях як науковця, – хочу подякувати своїй мамі, Лесі Володимирівні Вітвицькій, – додає Віктор. – Виш для мене майбутнього навчання в далекому 2010 році був обраний саме за її порадою, за що я широ вдячний, як і за виховання мене допитливим, цілеспрямованим та відповідальним, що є дуже важливим для успішного навчання, викладання, наукової діяльності".

Хай щастить вам, брати Вітвицькі, на вашому життєвому шляху!

Надія Ліберт

СПОРТ

Українське регбі починалося в КПІ: згадують ветерани спорту

У цьому році відзначається знаменна дата – 60 років відгоді, як регбійна команда Київського політехнічного інституту "Політехнік" першою з українських команд узяла участь в офіційних все-союзних змаганнях: з 2 по 10 серпня 1963 року в Мінеральних Водах, Железнодорську, Єсенецьках та П'ятигорську відбувся чемпіонат колишнього СРСР серед команд ДСТ "Буревісник".

засновник команди КПІ Валентин Хонін, організатори регбі в Одесі Леонід Шелестович, Володимир Курман та Іван Резничук, а також засновник кіївської команди "Спартак" (КПЦА-АВІАТОР) Владислав Клетинський.

Наступного місяця на адресу керівництва Кіївського політехнічного інституту надійшов

Анатолій Макеєв, Віталій Пелех та Євген Ігнатов

офіційний лист від Центральної Ради Всеосоюзного ДСТ "Буревісник", яким регбійна команда "Політехнік" запрошувалася до участі в чемпіонаті СРСР серед студентів, провести його планувалося в серпні поточного року. Ректор Олександр Сергійович Плигунов підтримав запрошення та доручив спортклубу і кафедрі фізичного виховання інституту забезпечити підготовку та участі регбістів у цих престижних всесоюзних змаганнях. Найактивнішу участь у підготовці до головного студентського регбійного форуму взяли засновник і капітан команди Валентин Хонін.

У липні в спортивному таборі КПІ в Плютах регбійна команда перебувала на навчально-тренувальних зборах. Заняття проводилися на березі Дніпра на піску. Під час тренувань змаліли загальнофізичною підготовкою, розіг-

рували м'яч, відпрацьовували сутички, формували віяло та інші елементи гри. Ніяких ігрових комбінацій не розігрювали, оскільки не було кому їх навчати. З правилами регбізмом зійшлися, читаючи три звичайні аркуші, де були надруковані основні правила.

Ділитися спогадами Віталій Пелех: "Під час

спортивних зборів нам запропонували взяти участь у грі в пушбол на урочистому відкритті III спартакіади УРСР, яке проходило на Республіканському стадіоні. Розділили на дві команди, видали форму. Я раніше бачив цю гру по телевізору. Грали два тайми по 15 хвилин. Матч закінчився з рахунком 2:2. Дуже втімлися від інтенсивних навантажень. Мені разом з Володимиром Могілеєм вдалося величезний м'яч зачотити у ворота суперників. Цю гру транслювали по телебаченню. Потім у фойє столичного кінотеатру "Кіїв" деякий час демонструвалася велика виставка фотографій цієї події".

Довідково: Пушбол (англ. pushball – від push – штовхати i ball – м'яч), спортивна команда гра з великим ваксім м'ячем (діаметр близько 1,8 м, вага 20-30 кг) на трав'яному полі. Грають командами по 11 гравців (9 у полі та 2 воротаря). Мета гри полягає в тому, щоб занести м'яч за лінію воріт суперника.

Розповідає Anatoliy Makayev: "Наприкінці липня наша команда на чолі з граючим тренером Георгієм Лукашевичем вирушила потягом до П'ятигорська для участі в змаганнях на першість ЦР ДСТ "Буревісник". Це були наші перші офіційні зустрічі. По приїзді вночі команду ніхто не зустрів. Добиралися до місцевого стадіону самотужки. На його трибунах залишок ночі і провели. Потім команду поселили в кемпінгу в Лермонтовському, біля підніжжя гори Машук. До стадіону добиралися електричкою та міським трамваем".

Згадує Євген Ігнатов: "Перший поєдинок ми проводили на стадіоні ДСТ "Труд" міста П'ятигорська. Грали з фаворитами змагань – регбістами Московської ветеринарної академії. Приємно несподіванко стала завзята підтримка нашої команди на трибунах стадіону. Як потім стало відомо, за нас шалено вболівали студенти та випускники КПІ, які під час літніх канікул саме подорожували в місцях проведення змагань".

стор. 6

СПОРТ

Українське регбі починалося в КПІ: згадують ветерани спорту

стор. 5

Із спогадів Валентина Хоніна: "Для участі в змаганнях гравці команди отримали форму – сіро-блакитні футболки з трусиами. Також регбістам видали гетри, бути, щитки і синьо-чорвоні куртки від хокейної форми. Але бути були, здебільшого, невеликих розмірів, і деякі нації регбісті (Михайло Ліхман, Анатолій Макеєв) виходили на поле в кедах!!! Ігрову форму готували самі, наносячи номери за допомогою власноруч виготовлених трафаретів".

В. Хонін

В. Федоров

Розповідає Валерій Федоров: "На чемпіонаті досить складно було суперничати з такими досвідченими командами, як МАІ, ГПІ. Вони тренувалися вже не один рік і брали участь у багатьох змаганнях. Але всі нації хлопці старалися, і в деяких моментах навіть перегравали іменитих суперників. На той час у мене був зріст 183 см та вага 80 кг, і я грав 8-м номером сутички. Разом з Володимиром Соломоновим (9), Сергієм Макушко (10) та Віталієм Пелехом (7) ми просто на полі вигадували різні комбінації".

На чемпіонаті "Політехнік" провів три матчі з сильними командами МАІ (Москва), МВА (Москва) та ГПІ (Тобілісі). У цих зустрічах у першій ланці нападу грали Лукашевич, Зак, Кіча, а також Трохименко і Тяжкороб. Друга ланка – Лихман та Біруля. Мобільна третя лінія була представлена Пелехом, Макеєвим та Федоровим, а Варавкін і Кривень могли грати як у 2-й, так і в 3-й лініях. Півзахисником сутички на поле виходив спрітний Соломонов, а 10-м номером рухливий Макушко. У захисті, змінюючи один одного, грали Борискін, Ігнатов, Масол, Хонін, Шелестович. Тільки команда захищав 15-й номер Букаєв.

На полі грали та водночас навчалися регбійного мистецтва. На жаль, поступилися суперникам в усіх матчах. Фізично команда була підготовлена добре, але брак досвіду, багато порушень правил, відсутність необхідної зіграності далися взнаки. Багато гравців команди травмувалися, осіклики ігри проходили на незвичайних каменистих полях. Але отримали перший, на високому рівні, регбійний досвід. Останню зустріч команда взагалі проводила без замін через велику кількість травм, а Валерій Федоров раніше повернувся до Києва у зв'язку зі своїм весіллям. Крім цього, підіввів команду Ю.Біруля, якого видалили з поля.

Урешті-решт гравці КПІ розділили 5-8 місця з регбістами із Кубищева та Тбілісі. Але Валентин Хонін відзначив, що участь наших регбістів-політехніків у змаганнях такого рівня надихнула їх на вдосконалення своєї техніки та подальші звершення.

У період з 7 по 12 вересня 1963 року Є. Ігнатов, В. Борискін, Л. Кіча, В. Трохименко та інші вже досвідчені спортсмени КПІ у складі кіївської команди "Спартак", у якій грали студенти кіївського інституту цивільного повітряного флоту (КІЦПФ, тепер – НАУ) взяли участь у чемпіонаті СРСР серед колективів ДСТ "Спартак", що проходив у Москві. Тоді у КІЦПФ не змогли зібрати повного складу регбійної команди і звернулися до політехніків по допомозі. Організацією поїздки на ці змагання займалися родоначальник регбі в КІЦПФ В. Клетинський і студенти КПІ В. Борискін та Є. Ігнатов, завдяки чому Україна була представлена серед шести найкращих спартаківських команд СРСР.

А в грудні регбісти-політехніки на засніженному стадіоні КПІ провели ще кілька товариських зустрічей: 5 грудня – з командою Дніпропетровського гірничого інституту, в якій здобули перемогу з рахунком 12:6, та 8 грудня – з кіївськими спартаківцями (ГВФ), де також святкували перемогу.

На цьому перший спортивний сезон "Політехніка" було завершено. Сьогодні ми дякуємо студентам кіївського політехнічного інституту, які в 1963 році відкрили "вікно" до всесоюзних змагань та подальшого розвитку регбі в Україні.

Вітаємо ветеранів регбі 1963 року, усіх регбістів, тренерів, уболівальників з ювілеем і бажаємо подальших перемог на регбійних полях!

Олександр Свертоха,
випускник КПІ, майстер спорту СРСР з регбі

КІЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

газета Національного технічного
університету України
«Кіївський політехнічний інститут
імені Ігоря Сікорського»

<https://www.kpi.ua/kp>Реєстраційне свідоцтво Ki-130
від 21. 11. 1995 р.

/ ЗНАЙ НАШИХ

Туристи з КПІ отримали визнання від Книги рекордів України

Рекорд України в номінації "Найбільша кількість розписаних гарячим воском писанок на Говерлі" встановили вітнікти представники турклубу КПІ "Глобус". Ці вироби-обереги будуть реалізовані на благодійному аукціоні, а виручені кошти передані на потреби ЗСУ.

Ініціатором заходу стала кіївська писанкарка Анна Котліна. Вона понад 15 років займається розписом яєць, вивчає орнаменти, поєднання символів і кольорів у різних регіонах України. Також проводить для дітей і дорослих онлайн-уроки та майстер-класи з писанкарства. На її думку, спільна творчість – це занурення в традиції минулого й сучасності, а тепер – є взаємоз'язок зі своєю державою, попри відстані та кордони. Вона мандрує Україною, експериментує з природними барвниками, проводить війні заняття для внутрішньо переміщених осіб. Таке навчання є своєрідною арттерапією в нинішній важкий час. Виручені кошти майстрина здебільшого спрямовують на спорядження для військових медиків та виготовлення маскувальних сіток. "Адже саме завдяки військовим ми можемо втілювати наші ідеї та знайомити людей в Україні і світі з традицією писанкарства", – каже вона.

Про представлення національної писанки у світі – не просто слова. Річ у тім, що в 2018 році Міністерство культури України за поданням Національного музею народного мистецтва Гуцульщини та Покуття внесло гуцульську писанку до переліку нематеріальної спадщини України. Після цього Мінкульт подав заявку на внесення українського великовічного яйця до переліку нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО. Уже подолано всі технічні формальності й наступного року очікуємо на остаточне рішення. "Наша писанка – це не лише символ традицій, які передаються чи не в кожній українській родині з покоління в покоління, – розповідає майстрина. – Це, передусім, елемент нашої національної самобутності та ідентичності. Писанка – абсолютно унікальний витвір. Вона чарує своєю витонченістю, довершеністю, багатством композиційних варіантів, орнаментальних елементів та мотивів".

Писанкарство не залишає байдужим, тож коли навесні, напередодні Великодня, друзі-туристи зібралися писати писанки, виникла ідея поєднати похід вихідного дня в Карпати зі створенням писаних оберегів. Активними та досвідченими в туризмі та писанкарстві виявилися учасники турклубу "Глобус" – випускники і студенти КПІ. Тож саме вони і відписали згодом на найвищій вершині українських

Карпат 43 писанки та отримали сертифікат Книги рекордів України. Варто додати, що орнаменти відтворено за зразками писанок з усіх областей України (крім Криму, бо там не створювали писанок). Зокрема, серед них були відзначенні знаки з сонцем і зорями, що символізують життєдайне тепло і космічну енергію. Того дня вони наче задобровали хмарі, щоб доки тривала робота не пролився дощ, та надавали сил для втілення писанкарського задуму. І, звичайно, сил українцям у невтомний боротьбі з ворогом. "У результаті ми незабутньо провели час у поході Карпатами, разом з однодумцями розписали писанки на Говерлі та привернули увагу до благодійного збору на маскувальні сітки", – підсумували учасники того благодійно-мистецько-спортивного заходу.

Участники турклубу КПІ "Глобус" на Говерлі

"Цим неймовірним людям вдалося піднятися на Говерлу, написати 43 писанки і безпечно спуститись, – зазначають у турклубі КПІ "Глобус". – Власне, на Говерлі писали писанки 9 людей, 7 з яких тренуються в нашому клубі.

Такою писанкарською подією команда привертає увагу до збору на маскувальні сітки. Загальна сума – 80 000 грн. Це кошти на закупівлю основи та спанбонду на місяць роботи сіткарів. Далі сітки передають багатьом знаним і навіть неафішованим підрозділам. Просимо долучитися до підтримки збору, а також поширення інформації про цього".

Довідково: сітки плетуть в осередку "Голосіївський птах", а спанбонд – це компактний полімерний матеріал, міцний, щільний, не вигортає на сонці і не встує вологу.

Надія Ліберт

/ АРТПРОСТИР

Знайомтеся – картини художниці Еллен Орро

В університетській Картильній галереї ім. Григорія Синиці нещодавно відкрилася виставка відомої художниці Еллен Орро. Художниця – членкиня Національної спілки художників України, живе в Києві. Картини Еллен Орро різнопланові за складом, сповнені дивовижної енергетики. Це натюрморти, портрети, пейзажі, тематичні (автомобілі, мотоцикли, літаки), роботи з дитячою тематикою тощо. Всього в галереї виставлено 72 твори. З ілюстраціями художниці видано більше ніж 15 книг для дітей, а також підручники та журнали. В роботах Еллен Орро відчувається життєдайна енергія, надзвичайна емоційність, глибокий зміст та оптимізм. Для відвідувачів виставку буде відкрита до 10 листопада ц.р.

Інф. "КП"

Головний редактор: Д.Л. СТЕФАНОВИЧ

Професійний редактор: Н.Є. ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка: І.Й. БАКУН

Коректор: О.А. КІЛІХЕВИЧ

03056, м. Київ,
вул. Політехнічна, 14,
корп. №16, кімната № 126

gazeta@kpi.ua

(044) 204-85-95

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.

Позиція редакції не завжди збігається з авторською.